

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODIŠNJA PRETPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA X. BROJ 14.
Šibenik, 2. travnja 1939.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.
BROJ ČEK. RAČUNA 33.121

Križ

Taj pobjedonosni znak diže se na najvećim vrhuncima gora, a ističe se i u najdubljim dolinama. Resi kraljevske krune, optočene zlatom i dijamantima, ali se nalazi i nad uzglavljem bogalja i siromaha, koji nikada ne opipaju dinara u rukama. Križ — taj pobjedonosni znak, postao je središte svijeta!

Na Veliki Petak ga je veliki Mučenik ponio na leđima do vrha Golgote. I tu je bio zataknut duboko u zemlju, i na njemu bje razapet On, veliki Mučenik. Radi toga križ postade središtem svijeta!

Križ je simbol najveće patnje. A patnja je baština čovječanstva. U ovim danima Kristove muke, kao nikada u godini, odzvanjaju svijetom velike riječi o nuždi, smislu i veličini patnje.

Uzalud brišemo suze: one neće nikada prestati curiti niz naše patničke obraze. Uzalud liječimo rane; neće nam se nikada potpuno zacijeliti. Uzalud se branimo od smrti; ona će uvijek, sve dok bude nas, koracati zemljom i gušiti nas svojim mraznim, koštunjavim rukama.

A rijetko se ko od nas znade sprijateljiti s tom mislju. Zato bijesno, škrgućemo zubima i udaramo nogama o zemlju, kao da nam je ona kriva, što, mjesto mlijekom i medom, rađa trnjam i korovom.

On, veliki Mučenik, Sin Božji, trpio je, bolovao i izdahnuo u neopisivim mukama. A mi da ne trpimo! Da ne okusimo niti kap pelina! Da nas ne ubode niti jedan trn! Da se ne ogrebemo niti o jedan greben!

On je trpio — i to trpio kao niko prije ni poslije! A trpeći je bio veličanstveno miran i spokojan, jer je znao za smisao i veličinu svoga trpljenja. Trpio je rado, trpio spokojno, jer je znao, da će ispod križa proteći čudotvorna rijeka spasenja, u kojoj će se dnevno kupati milijuni gubavaca i ozdravljati od neizlječivih bolesti.

Ko upozna smisao i veličinu trpljenja, kao što je spoznao Krist, taj se može ponositi, da je upoznao jednu od najdubljih istina i najvećih tajna života.

Slatko je trpjeti! — Malo je bilo ustiju, koje su izgovorile tu riječ. Zato je i malo istinski velikih ljudi; velikih u onom pravom, potpunom smislu, koji se skriva samo u Božjem razumu.

Križ je središte svijeta, ali i bitna značajka kršćanstva. Bez križa ne bi ni bilo kršćanstvo! I ko od nas ne

Za obnovu duha

Veliki Isusov dar

Što nam je donio Gospodin Isus? Život vječni! Jasnu spoznaju vječnoga života.

Otkada je čovjek na zemlji uvijek se vjerovalo u prekograbi život. Sve od vremena otkada se znade za povijest ljudskoga roda, koja govori o pogrebnim svečanostima i o štovanju pokojnika. Ali samo jedan, a taj jedan jest Krist Gospodin, dao nam je jasan uvid u život vječnosti. A za drugo nije ni došao, nego da pokaže put i pomogne čovjeku na uspijanju k vječnoj sreći.

Život vječni, to je ono zadnje što nam obećaje kao nagradu, ako bude-mo išli Njegovim putovima. I, posve razumljivo, jer je sretna vječnost točka prema kojoj plovimo, na sav život imamo gledati u vidu vječnosti, kroz naočale vječnosti. Tjelesna dobra, bila ne znam koje vrijednosti, bila ne znam kako lijepa i privlačiva, ne dostaju; za nijedno ne možemo reći da na njemu zauvijek može otpočiniti naš duh i osjećati se sretan i miran.

Hollywood je grad glumaca. I danas su tu prve filmske zvijezde. U neposrednoj njegovoj blizini nalazi se »Crveni mlin«, dom za glumice i glumce, kojima su uvenula lica i posijedile vlasi. Slava, za koju su živjeli, zašla je davno i čekaju ono čemu ne mogu umaći...

Ko danas misli o vječnosti, o životu preko groba?...

Po izlozima naših trgovina vidjeti je svakakvih reklamnih oglasa i natpisa. Ima ih i ovakvih: »Želite li doživjeti visoku starost?« Onda: »Dnevno uzmite po jednu tabletu — — —«.

I čovjek, gradski, seže za svakim sredstvom, da produži koji dan svomu praznom životu.

A koji je natpis Kristov? — Ko bude živio po mojim receptima, ne će produžiti život za godinu, dvije, nego: »Živjeće u vijeku i uskrisiću ga u posljednji dan«.

Kad se jedan od braće Montgolfier dignuo u zrak neka starica je bolno uzdahнула i rekla: »Što čovjek sve može učiniti? Doći će vrijeme da će naći i sredstvo proti smrti — — — Ali, jao, ja ću tada biti već u grobu«.

ljubi križ, ne može biti Kristov, ne može biti kršćanin!

Nije križ samo neki znak izdje-lan od dva drva ili saliven od kovine. Križ je veliko otajstvo. Križ je sam naš život!

Misionari ne mogu sa sobom ponijeti u daleke prekomorske krajeve ništa dragocjenije i mudrije od znaka križa. S križem nose najveće bogatstvo i najdublju mudrost, koja nije sa-držana u svima bibliotekama svijeta.

I umirući, kad se oprastaju sa svijetom, posljednjom snagom prilikuju na prsa prezreni znak križa. I dok to čine, moguće nisu potpuno ni

To sredstvo nije nikomu uspelo naći samo Krist kazuje put koji vodi životu vječnosti.

Neki Mađar visoko je cijenio Tolstoja, skupljao paru po paru i imao samo jednu želju, da vidi toga muža, koji je imao osjećaja za svako srce koje je bilo pritisnuto teškoćama života. Otišao je u Rusiju, došao do njega i iz neposredne blizine promatrao ga.

Čast svima velikim ljudima, svako priznanje njihovim plemenitim osjećajima nad bijedom i zlima koja satiru ogromne skupine ljudi.

Ali, čija to riječ nosi utjehu kao riječ Gospodina Isusa? I ko ima utjehu jaču od one Kristove sa životom u vječnosti?

I, upoznati Gospodina, ne treba skupljati novac i polaziti u daleke krajeve. On je tu, kod nas, uz nas, u nama, ako hoćemo.

»Došao sam da imaju život«. Ljubitelji života, ko vam nuđa više, a jef-tinije? Mi sve mjerimo težinom novca i dužinom metra, i silno smo zaljubljeni uz blaga zemaljska. Krist nam ne traži, jer On toga ne treba, ni najmanji dio bogatstva a nuđa nam »život vječni«. Ne život s godine na godinu, nego život koji ne zna za kraj i prestanak.

Imamo mi ovih dana duhovne saba-nosti i velikopetske crnine mnogo teških i ozbiljnih misli. Zaustavljamo se kod mnogoga, ali, sve u svemu, osjećamo dah povjetarca s onih strana, koje sežu preko dalekoga plave-tila.

Zaustavili smo korak kod ove sa-žete misli i ugaonoga kamena svega našeg gledanja na život.

Samo polovični ljudi i duše ko-jima ozbiljnost života nije prodrla ni prvu koru, mogu reći da misao na vječnost stvara od ljudi mekušce i slabiće. A zašto Sveto Pismo govori o kreposnim svetim ženama, kao o ženama »jakim«, jakim u domu i polju, koje su znale voditi dom i porod k blagostanju ovdje i k sreći u nebu! A sveci, ljudi koji su živjeli u »atmo-sferi vječnosti«, zar su to bili slabići? To mogu govoriti oni koji ne pozna-

ju povijest mučenika i reformatora.

Atmosfera današnjega života da je provjetriti sa strujama iz vječnosti, zar mislite da bi bilo suvišno i nepo-trebno? Potrebnije od kruha koji se jede. Sve zlo i čitamo upravo u to-mu, jer je malo onih koji misle na ži-vot vječnosti.

Gospodine Isuse, hvala na jasnim pogledima u život vječnosti! Daj zem-lji ljudi koji na sve gledaju s očima vječnosti!

Junior

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 2. IV.: Šesta korizmena ne-djelja, koja se nazivlje Cvjetnica, t. j. spomendan Kristovog svečanog ulaska u grad Jeruzalem. — Sv. Frano Paulski. Rođen je u Kalabriji 1416. g. Bio je redov-nik sv. Frane. Radi osobite svetosti Gos-podin ga je obdario darom proroštva, pa je pretekao i pad Carigrada.

Ponedjeljak, 3. IV.: Sv. Ulpijan, mu-čenik. Podnio je mučeničku smrt u Tiru za prognoštva Galerija Maksimijana. Bi-jaše ušiven u kožnatu vreću ujedno sa psetom i zmijom, te u more utopljen.

Utorak, 4. IV.: Sv. Izidor, nadbiskup Sevilje. Bio je brat sv. Leandra. Kao nad-biskup bio je urešen svim vrlinama do-broga pastira. Mnogo se istakao na raznim pokrajinskim saborima. Umro je g. 636.

Srijeda, 5. IV.: Sv. Irena, djevojka i mučenica. Bijaše usprkos naredbe Diokle-cijana sakrila sv. knjige. Radi toga baciše je u tamnicu i strijelom probodoše.

Četvrtak, 6. IV.: Veliki četvrtak, spo-mendan ustanovljenja sakramenta ljubavi — sv. Pričesti. — Sv. Celestin, Papa.

Petak, 7. IV.: Veliki Petak, spomen-dan Kristove smrti. — Sv. Kaliope, muč-nik.

Subota, 8. IV.: Velika Subota. — Sv. Dionizij, korinški biskup.

CVJETNA NEDJELJA

ČITANJE POSLANICE blaženoga Pavla Apostola Filipljanima (2, 5—11): — Braćo! Ovo osjećajte u sebi kako i u Kristu Isusu, koji budući u obličju Božjem nije držao otimačinom da je jednak Bogu, nego je sebe poništio uzevši obličje sluga postavši sličan ljudima i vanjšinom nađe se kao čovjek. Poniži sam sebe postavši poslušna do smrti na križu. Radi čega i Bog Njega uzvisi i darova Mu ime koje

gočovjeka. Padamo skršeni i potrese-ni do dna svoga bića, jer je na kri-žu patio Bogočovjek, i to za nas ko-ji ne znamo i nećemo da trpimo.

Otajstvo Križa blista se! Blista se ono otkada je na njega bio mučeni-čki uzdignut naš Gospodin, ali naro-čitim sjajem se blista kroz Veliki Tje-dan. Tada smo svi prožeti i proniknu-ti njegovim blistanjem, i u tom blista-nju upoznajemo, koliko je On za nas trpio, i koliko nas je ljubio; upozna-jemo veliki smisao Njegovoga i naše-ga trpljenja.

je nad svakim imenom (ovdje se poklekne), da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji i pod zemljom, i svaki jezik da prizna da je Gospodin Isus Krist u slavi Boga Oca.

† SLIJEDI SV. EVANĐELJE (pri blagoslovu palama i maslina) po Mateju (21, 1-9). — U ono vrijeme: Kad se približi Isus k Jerusalemu i dođe u Betsagu k maslinskoj gori, posla dva svoja učenika govoreći im: Podite u selo, što je prema vama i odmah ćete naći oslicu prvezanu i oslića s njome! Odvežite i dovedite k meni! I ako vam ko što reče, kažite, da trebaju Gospodu, i odmah će ih pustiti. A ovo se sve dogodilo, da se ispuni, što je kazao prorok govoreći: Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj tvoj ide k tebi krotak, sjedeći na oslici i na osliću, mladetu podjarmljenicu. A učenici otišavši učiniliše, kako im je zapovjedio Isus. I dovedoše oslicu i oslića i staviše na njih haljine svoje, te ga postaviše sjesti. A veliko mnoštvo prostrije haljine svoje, po putu; a drugi odsijecahu grane od stabala i sterahu po putu; a mnoštvo, koje ideše pred njim i za njim, klicaše govoreći: Hosana sinu Davidovu! Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!

RASPETI

»Ponizi sam sebe postavši poslušán do smrti, i to smrti na križu« (Poslanica).

Iza procesije s blagoslovljenim palmama slijedi sv. Misa, koja međutim ima značaj sasvim drukčiji od blagoslova palama, te je suviše u intimnom odnošaju s liturgijom prošlih dana. I uistinu, dok molitve i antifone pri obredu blagoslova i procesiji s palmama kliče Otkupitelju, Pobjedniku smrti i grijeha, Misa radije razmatra njegove unutrašnje osjećaje silnoga poništenja, poniženja i boli, kao žrtve za grijeha svijeta. Evo zbilja Poslanice sv. Pavla Filipljanima, da nam opiše Krista, koja za našu ljubav potamnjuje slavu svoga božanstva, uzimlje obličje sluga i poslušan je Ocu do smrti, i to najokrutnije i najsramočnije smrti: »Poslušan do smrti, i to smrti na križu.«

»Evo Raspefoga«. Današnje evanđeosko čitanje sadrži sav opis Muke Gospodinove: od posljednje večere s Apostolima do opečatanja njegova groba: »Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju«. »A pošto ga na križ pribiše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocke«. »A Isus opet zavapivši glasom velikim ispusti duh.«

»Evo Raspefoga«. Dakle Isus, pribijen na križ, prije nego je izdahnuo, vapio je, tresući usnama umirućega upućivao je usrdno molitve Ocu. I te molitve umirućeg Isusa mi ponavljamo danas u raznim dijelovima sv. Mise: u Početnoj pjesmi i Pjesmi iza Poslanice: »Bože, Bože moj, pogledaj na me. Zašto si me zapustio? Daleko su od spasenja moga riječi vapaja mojih.« (Početna pjesma, Ps. 21.) »Ja sam crv, a ne čovjek, ruglo ljudima i odmet narodu« (Pjesma iza Poslanice, Ps. 21.).
Dubokog li otajstva! Isus, Sin Božji

postavši čovjekom, nevini, sveti, neokaljani, odjeljen od grješnika, mora da jadikuje, što je zapušten od Boga radi grijeha naših; vidi i osjeća, da je dospio u takvo stanje, da više ne slični čovjeku. Ovdje razmišljamo o trima stvarima: 1. kako velika je bila ljubav, koju nam je svo Presv. Trojstvo iskazalo, da je žrtvovalo Isusa, jednorodnoga Sina Božjega; 2. kako je strašna stvar grijeh, koji se mogao ispaštati samo najokrutnijom smrću Spasitelja; 3. kako vrijedna je naša duša, koja nije mogla biti otkupljena uz manju cijenu od krvi Isusove. Zato kliče sv. Pavao: »Bili ste kupljeni veli-

kóm cijenom: proslavite dakle i nosite Boga u tijelu svomu!« Poslušajmo riječi Raspefoga, koje zvuče istodobno i kao oplužba i kao poziv: »Čekah ko će sa mnom fugovati, i ne bi nikoga; tražio sam ko će me utješiti, i ne našoh« (Prikazna pjesma). Kao što je Isus uoči svoje velike žrtve molio Oca: »Oče, ako me ne može ova časa minuti, nego da ju popijem, budi volja Tvoja!« (Pričesna pjesma) — tako i mi u raznim i mnogim životnim bolima nikad ne zaboravimo ovaj uzvišeni primjer strpljivosti i odao-nosti u volju Božju, ako hoćemo biti dionici slave njegova uskrsnuća.

na grijeh, te su jedno u drugom tražili samo ugadanje svojim strastima?

Poštivanje se rada samo iz junaštva, iz moralne snage, koja se očituje u samoodricanju.

Zena će moći poštivati muža iz sve duše samo tada, ako on kao zaručnik nije nikada tražio od nje makar što grijehno; ako sam nije dozvoljavao u svome srcu da ga osvoji grijehna misao, nego je poštivao u zaručnici ljepotu djevojačke čistoće i neporočnosti.

Muž će pak moći poštivati samo takvu ženu, koja kao zaručnica nije nikada kušala da ga priveže uza se grijehnim zavedenjem, nego je pače svojim djevojačkim ponosom pobuđivala u njegovu srcu većma poštivanje nego strast.

Ako pogledamo u život mladih ljudi, vidimo, kako se posvema drukčije spremaju za brak, naime požudama, pohotama i grijesima, mjesto samoodricanjem i požrtvovnošću, tada se ne smijemo čuditi, da je toliko nesretnih ženidbi, toliko supru-ga razočaranih koji traže toliko prije da se opet razriješi njihov brak, koliko su se prije nestrpljivo žurili u brak, gónjenji više od strasti nego od ljubavi.

Griehom se potkopava tlo Božjem blagoslovu, a bez Božjeg blagoslova ne može da bude sreće u obitelji.

Stoga opominjemo mladence neka ne propuste pitati za savjet i svoje roditelje, kad izabiraju budućeg bračnog druga. Roditelji naime zrelije poznaju ljudski život, te će očuvati svojim razboritim savjetom mlade ljude od opasnih zabluda. Poštivanje svojih roditelja zalog je Božjeg blagoslova.

Roditelji su u prvom redu pozvani, da dobro paze, da li mladenci, koji se misle uzeti, doista jedno drugome odgovaraju.

Pri tome neka roditelji presude, da li su zaručnici zdravi, jer brak imade zadaću, da »bude sredstvo za prenošenje života, kod kojega roditelji služe Božjoj Svemoći kao pomogači« (Casti con.). Nije ni za roditelje ni za mladi bračni par nikakva radost, ako su već prve godine braka skopčane s teškim bolestima.

Ovdje moramo spomenuti, da nije zdravo, ako mladi čovjek traži sebi zaruč-

Zajednička poslanica naših biskupa

O kršćanskoj ženidbi

(Nastavak 2.)

PRIPRAVA NA ŽENIDBU

Da ne dođe do nesretnih brakova, valja da se mladi ljudi prije dobro priprave. Prije braka moraju zaručnici dobro znati, da se radi o vezi, koja će trajati kroz sav život. Neka dakle dobro promisle, prije nego se odluče za izbor osobe s kojom će morati trajno živjeti.

Mladići i djevojke neka ustrajno mole Božju pomoć, da izaberu svoga druga po kršćanskoj razboritosti, a nipošto po slijepom i neobuzdanom nasrtaju požude, niti po želji za bogatstvom ili iz kojeg drugog neplemenitog razloga: voditi ih mora prava ljubav i iskrena sklonost prema budućem bračnom drugu, imajući uvijek pred očima ciljeve, radi kojih je Bog ustanovio ženidbu.

Od dobre priprave je u velikoj mjeri ovisna sreća u braku. — Naravna veza među zaručnicima je ljubav; ovu naravnu ljubav sakrament kasnije posvećuje, oplemenjuje i diže na viši i savršeniji stepen.

Samo je žalosno to, što se često kobno zamjenjuje ljubav s nagnućem, koje izvire samo iz tjelesnih želja; ovo je nagnuće u sebi samo gola strast i sebična želja, kako ugoditi tjelesnom nagonu. — Ta-

kva ljubav, koja uistinu nije ljubav, kratka je vijeka; naskoro se zasiti svoga bračnog druga te traži druge predmete za svoje nerazborite težnje.

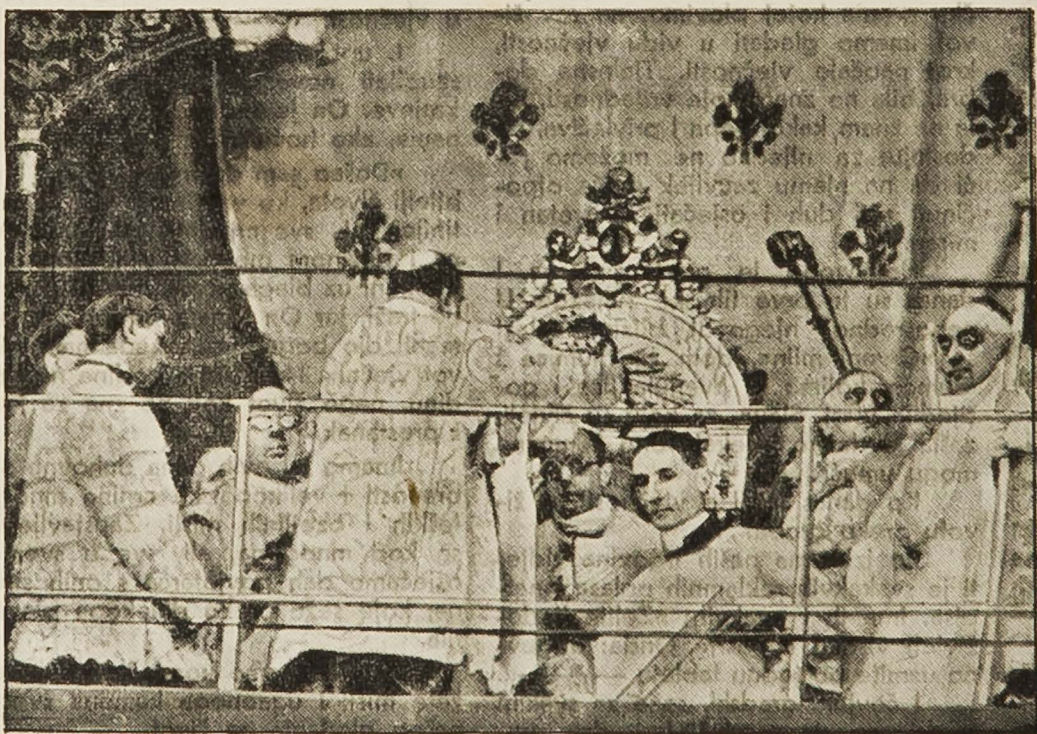
Bračna ljubav mora da bude posvema drukčija: mora da bude duboka, da je ne može iskorijeniti nijedno razočaranje; trajna, koja ne gine nikada na putu bračnog života, nego dapače od godine u godinu postaje jača.

U takvoj ljubavi uzrastu duše bračnih drugova u nerazdruživu zajednicu, u lijepo i čvrsto jedinstvo, koje daje sretnom braku najčvršće temelje.

Ovakva prava ljubav, koja jedina može da primi Božje posvećenje, ne izvire iz samog osjetnog nagnuća i težnje, nego iz međusobnog poštivanja.

Bog je naime postavio sve rodbinske odnose na međusobno poštivanje: poštu oca i mater... Poštivanje je dakle temelj obitelji, to jest onog društva, što ga je sam Bog htio, ustanovio i pozvao, da bude sretno: ovo poštivanje mora vladati u osnovnoj obiteljskoj stanici, to jest među mužem i ženom.

Ali kako da se međusobno poštuju muž i žena, ako su bili za vrijeme priprave za brak jedno drugome zavodnici

Kardinal protodakon Caccia Dominioni stavlja novome Papi tjaru na glavu

Podlistak

Velimir Deželić, sin: Sítna sreća

(Knjižnica dobrih romana, Zgb, 1939)

Ima u našem kulturnom životu ljudi, koji rade skromno i tiho, pače rekli bismo nečujno, a ipak njihov je rad značajan i vrijedan. Oni njime doprinose mnogo, iako se o njima ne govori na puna usta, iako im se ne daje priznanje, koje oni s punim pravom zaslužuju. Ne samo to, već ih se često puta s izvjesnih strana napada, jer imaju svoje uvjerenje, a njihova se djela i rad omalovažuju i bagateliziraju u ime nekih umjetničkih i estetskih kriterijuma, kojima je nažalost možda najmanje do čiste umjetnosti. Jer umjetnost je samo ono što čovjeka napunja udiviljenjem i uživanjem u ljepoti i dobroti, što ga oplemenjuje i nadahnjuje humanim osjećajima i mislima, koje poštuju sve pozitivne vrednote vjekova, a žigošu sve ono što škodi ljudstvu, njegovoj vjeri, naporima i pothvatima. Zato je žalosna pojava kada izvjesnici, smatrajući se pozvanima da govore o najaktuelni-

jim problemima ljudskoga života i djelovanja, stanu napadati pravce, uvjerenja i tobožnje tendencije, a oni su sami tendenciozni i jednostrani do skrajnosti duše. To je žalosna činjenica vremena, koju treba iskorijeniti, a poštivati sve ono što je učinjeno na dobrobit naroda, davati priznanje svemu onome i onim ličnostima za čijim radom ostaju plodovi frajnih vrijednosti, ljepote i dobrote.

Jedan primjer našega vrijednog i skromnog kulturnog radnika imamo u Velimiru Deželiću, sinu, koji je nedavno proslavio pedesetgodšnjicu života. Velimir Deželić, sin je potomak stare i zaslužne hrvatske porodice, koja nam je dala njegova djeda Đuru i oca mu Velimira. Njihov je rad poznat i mora biti poznat svakomu kulturnom čovjeku. Njihovim putem je krenuo i ide i Velimir, sin. On je nastavio tradiciju preda. Njegov je rad mnogostran, plodan i značajan i što je najvažnije plodonosan. Svi njegovi napori zaslužuju priznanje, ljubav i poštovanje. Jer ma kakve bile naše prilike i ma pod kakvim se okolnostima razvijao naš život, pothvati i napori pojedina, kao i skupina, moraju biti zapaženi i procijenjeni već prema nji-

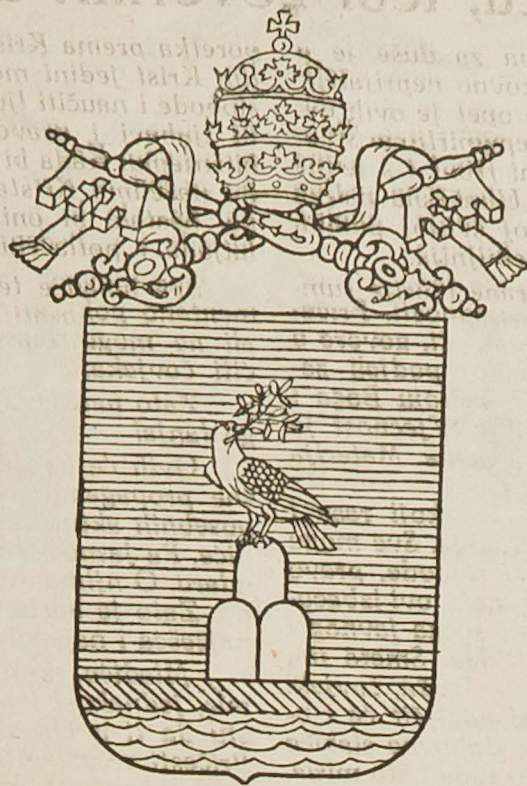
hovoj vrijednosti i pozitivnim učincima koje će izazvati. Isto tako i rad V. Deželića, sina ne smije i ne može ostati bez priznanja, jer je njegov rad pozitivan i koristan. On je mnogo učinio za naš kulturni život uopće, a posebno pak poglavlje (kad mora tako biti!) zauzimlje njegov rad u našem duhovnom i vjerskom, katoličkom životu.

Čitavo mnoštvo Deželićevih radova na području kazališta i dramske književnosti; obnova starih skazanja, dječja gluma, obrada hrvatskih narodnih običaja, libreti za Široline opere i oratorije, te rad na sociologiji (»Socijalno pitanje«) i u mnogim drugim granama, imaju posebna značenja. Međutim osim toga, Deželić se istakao i na polju lijepe knjige, naročito romana. Njegovi hagiografski romani (»Sofiju odabra« i »Sedam puta udaranci«) posebni su te vrsti u čitavoj našoj književnosti, pa »Feminist«, roman iz nedavne prošlosti, i njegovo najnovije djelo, koje nas je i potaklo da napišemo ovo par riječi, »Sítna sreća«, posebno nam govore o svome aforu. Oni su ujedno značajan prilog našoj općoj književnosti, pogotovo pak katoličkoj. Najnovije

Deželićevo djelo zapravo i nije roman, to je više reporterski zapis ili bolje »vesela priča o malome čovjeku ovelikoga grada«, kako nam sam pisac kaže u podnaslovu knjige. Doduše »Sítna sreća« nije ni nikakav novum, nikakva senzacionalna umjetnička kreacija u našem književnom stvaranju. To je priča, nekoliko dana iz života dvoje malih ljudi, idealnoga mladog bračnog para Milka i Anice, koji su u zajedničkoj ljubavi, potpoganju i razumijevanju, u zajedničkim žrtvama i pregaranjima bore za komad zemljišta na kojemu će podići krov i osjetiti roditeljsku radost. Dakle, motiv jednostavan, a i obrada tiha i jednostavna, tako da čovjek ne može i ne smije podvrgavati djelo nikakvoj višoj umjetničkoj kritici. Ta ono je toliko jednostavno, toliko pristopito. Ali pored toga ono je i dobro i plemenito. Ono će osvojiti svakoga čitaoca, naročito pak ženski svijet, postać će mu simpatično, milo i drago, jer je djelo za se, djelo istinsko i živo, doživljeno i iskreno, toplo. Djelo možda sitno, uz to o sitnoj sreći, puno skromnosti i jednostavnosti, ali i djelo krupnih osjećaja i plemenitih čuvstava, pa ako hoćete i krupne

Papa Pio XII.

Grb Pape Pija XII.

Papa Pio XII. nakon krunisanja daje blagoslov

nicu u krugu koji mu je po krvnom srodstvu ili po tazbini blizu. Crkva je u svojoj velikoj mudrosti zabranila ženidbu među ovako bliskim osobama; a isto je tako zabranjuju i državni zakoni svijeta i svih vremena.

Djeca, što se rađaju iz ovakvih ženidbenih veza, često nijesu tjelesno zdrava niti duševno nadarena.

Pored toga dužnost je i roditelja i zaručnika, da promisle, imaju li dovoljna sredstva za život. Istina je, da bogatstvo nije ni najmanje potrebno za sretan bračni život, pače vidimo, da su siromašni supruzi često zadovoljniji u svojim skromnim kolibama nego bogati supruzi u svojim sjajnim palačama.

No ipak moraju biti provideni barem najnužnijim stvarima, da ne bi prevelika skrb za svadganji kruh mutila sreću mladih supruka.

Zaručnici moraju da se i duševno slazu: dvije osobe mogu biti često svaka za se dobra; ali po svojoj čudi jedno drugome ne odgovara; roditelji neka dobro ispituju narav mladih ljudi, neka dobro promisle, može li biti jedno uz drugo sretno i zadovoljno.

Kod izbora zaručnika ne smije se gledati na to, da li je druga strana bogata; ali nije ni zgodno, ako je jedna strana doista bogata, a druga siromašna, jer se dešava, da bogata strana prezire radi toga siromašnog supruga te mu predbacuje, da nije donio ništa u brak. Ovakva predbacivanja dokazuju, da je jedan bračni drug sve drugo nego plemenit, jer drugome napunjava srce žalošću i gorčinom.

Nije dobro, ni ako je između zaručnika prevelika razlika u dobi ili naobrazbi. Kod ovakvih velikih razlika ostaju supruzi jedan drugome prilično tuđi, a brak ne može da bude u takvim okolnostima savršeno »unutrašnje udruženje« ženidbenih drugova. (Nastavit će se)

sreće. Milko i Anica postaju čitaocu idealni. Njihova nastojanja i ljubav moraju u svakom probuditi ugodne osjećaje i želje, pa je i s te strane djelo zaslužno, može poslužiti kao uzor u današnjem shvaćanju i svakojakom refiranju braka i obiteljskoga života. Dodamo li k tome da je djelo pisano jakim i lijepim stilom i jezikom, mora nam se dati priznanje, kao što i čitavome radu Velimira Deželića, sina, jer je njegov trud i rad odgojan, korislan i dobar, plemenit i plodnosan, na službu naroda i na slavu Svevišnjega. To će pak opet biti dokaz, kako mnogi tihi i mirni, bez buke i galame mogu u nama probuditi tragove ploga i sretnog osjećanja, osjećanja kršćanskoga i pravičnoga, koje nas zadržava i osvaja, budeći u nama ne baš plitku sreću i zadovoljstvo zajedno sa vjerom u dobrotu i u prijaznost duša, u ljubav i odanost srcaca, dok to ne uspijeva ni najrazvikanijima, najčuvelijima, koji često u nama, umjesto osjećaja dobrote i ljubavi, probuđuju osjećaje odumstila, gađenja i srama, postidujući najintimnije i najjezibnije glasove našega srca i naše duše.

Iko Ivin

Budite apostoli svoje sredine!

Dužnost apostolata

III.

POUKA »OČENAŠA«

Nitko, dakle, nema prava da ustvrdi, da apostolat ne spada među zapovijedi Kristove.

No, u ovom pogledu, Naš Gospodin htio nam je očitovati svoju volju još i na drugi način: poučivši nas onaj tipični obrazac molitve, *Očenaš*, koji je blgpk. Papa Pio XI., definirao »uzvišeni obrazac kršćanskog apostolata«.

Pogledaj: u prvom dijelu *Očenaša* Isus nas potiče, da tražimo dolazak kraljevstva Božjega: *dodi kraljevstvo tvoje*. No ova želja ne bi bila iskrena, kad ne bi popratila odluka, da ćemo poraditi, da ona postane zbiljom. Zvučila bi kao besramna ironija.

U drugom dijelu pitamo u Boga kruh tjelesni i duševni, oprostjenje grijeha, oslobođenje od svakoga zla. No za koga pitamo? Zar za nas same? Ne, već za sve. Naša molitva je u obliku množine. Svaki pojedini od nas govori: *Otpusti nam grijeha naše, a ne moje samo*.

S ovim Božanski Učitelj sjeća nas, da nijesmo sami na svijetu; da su oko nas braća; da je među braćom sveta solidarnost, da je obvezatna uzajamna pomoć.

Tako je *Očenaš* uistinu osuda duhovnog egoizma, vjerskog individualizma; božanska je on posveta dužnosti apostolata.

Neka novakinja, ulazeći jednoga dana u ćeliju sv. Terezije od Djetića Isusa, zaustavi se pod utjecajem sasvim nebeskog izražaja njenoga lica.

Sv. Terezija, i ako je pozorno šila, sva je izgledala kao u zanosu nekoga dubokog razmatranja: »Na što mislite?« — zapita je novakinja. »Razmišljam o *Očenašu*« — odgovori joj ona. »Tako je slatko zvati Boga *Ocem našim!*« A u njenim očima su blistale suze.

Sv. Terezija iz pojedinih izraza *Očenaša*, produbljenih oštrinom njenoga divnog duha, crpila je one žarke apostolske težnje, po kojima je željela, da bi posla u misijske krajeve i za misije je dnevno prikazivala molitve i žrtve, tako te je tako zaslužila, da su je proglasili Zaštitnicom misija, skupa sa sv. Franjom Ksaverskim.

Razmišljajmo i mi, jedan po jedan, zadrživ ove božanske molitve, pak će se naš duh rasplati novim apostolskim žarom.

KRSNA OBEVEZA

No ne možemo, konačno, zaboraviti ovu drugu istinu: apostolat je krsna obveza, koju je sv. Jerolim nazvao »svetećenstvo svjetovnjaka«.

I u ovom predmetu imamo izričitu izjavu blgpk. Sv. Oca Pape Pija XI., koji u Pismu portugalskom episkopatu piše: »I krštenje nameće dužnost apostolata; jer po njemu postajemo udovi Crkve, to jest mističnoga tijela Kristova; a među udovima ovoga tijela, kao što i svakoga organizma, treba da vlada solidarnost interesa i uzajamno davanje života.« Tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu, a svaki jeo d nas ud jeden drugome« (Rim. 12, 5) Jedan ud dakle mo-

ra da koristi drugome; nijedan ne smije ostati besposlen, već svaki pojedini, dok prima, mora i davati«.

Solidarnost interesa, među raznim članovima bilo kojega organizma, sastoji u tome, da dobro i zlo jednoga, dobro je i zlo svih. Ova uzajamna simpatija među udovima određuje naravno uzajamnu brigu, da se obrane od zla.

Lijepo piše o tome sveti Ivan Zlatousti: »U žalosnim slučajevima udovi se tješnje međusobno združuju. Uistinu dogodi se često, ako se trn zabode u poplat noge, svo tijelo ga osjeća i u brizi je, leđa se savija, želudac i bokovi se prigiblju, i ruke, skoro ovisne i sluškinje, pružaju se, da izvuku ono, što se uvuklo, i glava se spušta, i oči gledaju s velikom skrbi i brigom. Tako neka budu brižljivi udovi, jedan za drugoga, te ako jedan ud trpi, drugi neka s njim zajedno trpe.«

To je ista istina, što smo je čuli iz ustija Apostola, koju je on proživljavao sam u sebi, kad je klicao: »Tko oslabi, i ja da ne oslabim? Tko se sablazni, i ja da se ne raspalim?«

Sv. Franjo Asiški — kako nam to priča sveti Bonaventura — »često je gorko plakao i jecao, kad bi ugledao jačne duše, otkupljene krvlju Kristovom, a okaljane grijehom«.

A sveta Katarina Sijenska žudjela je, da svojim tijelom začepi usta pakla, da više nijedna duša ne bi mogla u nj upasti.

ILI BORAC ILI ODMETNIK

Nitko, dakle, neka ne reče, da je apostolat služba i dužnost svećenika. Naprotiv — kako je to više puta naglasio blgpk. Papa Pio XI. — *on je dužnost kršćanskoga života*.

Apostolat nije kao kovčeg staroga zavjeta, koji su samo leviti svetišta mogli ticati i nositi. Ne, i svjetovnjaci mogu i moraju pružiti svoje ruke, podupirući glavne nosioce u njihovom trudu.

Istina je: obični vjernici ne mogu izvršiti sve čine apostolata. Neki od njih — kao oni, koji dijele posvećujuću milost — rešervirani su svećenicima, unutar svetih ograd. No i tu svjetovnjak može učiniti uslugu od neprocjenjive vrijednosti: dovesti duše na prag hrama, da ih ondje prepusti u posvećene ruke službenika Božjega. Ako ne može udijeliti Božje oprostjenje, može raspoložiti duše, da ga prime.

Zaključak je dakle ovaj: svaki kršćanin mora biti apostol.

Ovaj sud je istinitiji dandanas negoli ikada ranije. Dandanas — to su već drugi istakli — tko nije apostol, apostata je, tko nije borac, odmetnik je. Danas naime, više negoli u druga vremena, apostolat — a napose apostolat u vlastitoj sredini — nije samo dužnost, već i potreba.

Razloge tomu iznijet ćemo u sljedećim brojevima.

USKRSNU PRICEST dužan je da obavi svaki katolik pod smrtni grijeh.

Širom svijeta

PREDAJA MADRIDA. 26. pr. mj. u Andaluziji započela je pobjedonosna ofenziva španjolskih nacionalista, koja se razvijala velikom brzinom. I u sektoru Toleda prešli su nacionalisti u ofenzivu i imali zamjernih uspjeha, tim većih, što sa strane crvenih skoro nije bilo otpora. Stánovništvo je svuda primilo nacionalističke čete s najvećim oduševljenjem. — 28. pr. mj. u 11.20 s. na srednjem balkonu vladine palače istaknuta je nacionalistička zastava. U 12.30 s. nacionalističke čete su na tri tačke ušle u grad. Zaposjedanje Madrida prošlo je bez ikakvih sukoba. U gradu nije bilo republikanske vojske. Redarstvo je ostalo na ulicama i vršilo dužnost. Predstavnik madridskoga vijeća narodne obrane uputio je preko madridske radiostanice na pučanstvo poziv na mir. Nakon toga zaposjeli su nacionalisti radiopostaju i objavili, da je cijeli Madrid zauzet bez prolijevanja krvi. Nakon toga istaknute su na svim kućama nacionalističke zastave. Na ulicama su formirane povorke manifestanata, koje su klicale vojsci generala Franca. Bjegunci, koji se već preko 2 godine nalaze u stranim postanstvima, izašli su iz poslanstava i priključili se manifestantima. — Nakon toga su nacionalisti uspješno nastavili ofenzivu na svim frontama. Nakon Madrida i drugi se gradovi i čitave provincije redom predavaju nacionalistima bez borbe. Možemo stoga već danas reći, da je tako dugi bratoubilački rat u Španjolskoj, konačno, ipak već jednom svršio pobjedom nad crvenima.

TALIJANSKA PRIJESTOLNA BESJEDA. 23. pr. mj., prilikom otvorenja novoga fašističkog reprezentativnog tijela, održao je kralj Viktor Emanuel III. prijestolnu besjedu, u kojoj je o Španjolskoj rekao slijedeće: »Suprotni interesi ne postoje, tako da Španjolska i Italija mogu dalekosežno surađivati. Iako se Italija ne podaje iluziji vječnoga mira, ona bi ipak htjela, da mir što dulje uzumogne trajati, da bi mogla svoje carstvo potpuno gospodarski iskoristiti«. A o Francuskoj je rekao: »Što se Francuske tiče talijanska je vlada u službenoj noti od 17. prosinca 1938. izložila pitanja, koja u ovom času rastavljaju obe zemlje«. Valja još dodati, da je prijateljskom sporazumu s Engleskom u toj besjedi pridana jednaka važnost kao i stvaranju »osie« i protukominternoga pakta. — Sve je to primljeno u zapadnim državama vrlo povoljno. Talijanski listovi donose izvještaje iz Londona, da je talijanska prijestolna besjeda tako izazvala vrlo povoljan dojam. Treba dodati, da je to upravo u času najveće napetosti u vezi s njemačkom ekspanzijom u istočnoj Evropi i s obrambenom akcijom, koju protiv toga kušaju organizirati zapadne države.

MUSSOLINIJEV GOVOR. U povodu veličanstvene proslave 20. godišnjice fašizma i goleme smotre »skvadrista« na Olimpijskom stadionu 26. pr. mj. Mussolini je izrekao govor, u kome je formulirao toliko spominjane prirodne aspiracije Italije i među ostalim, kazao: »U svom genoveškom govoru rekao sam, da postoji pregrada, koja odvaja Francusku i Italiju. Ta se pregrada već sada može smatrati prilično otečenom. U talijanskoj noti od 17. IX. 1938. god. ja-

sno su postavljeni talijanski problemi, koji se tiču Francuske, problemi kolonijalnog karaktera. Ti problemi imaju i svoje ime. Nazivaju se Tunis, Džibuti i Sueski kanal. Francuska vlada je potpuno slobodna odbiti i samu raspravu tih problema, kao što je to učinila do sada svojim možda i suviše često ponavljanim: »Nikada!«, možda i suviše kategoričkim, ali neće imati razloga žaliti se, ako jaz, koji sada postoji između dvije zemlje, postane toliko dubok, da će trebati mnogo napora da se popuni, u koliko se pokaže da je uopće moguće. Ali ma kakav bio razvoj događaja, željeli bismo, da se više ne govori o bratstvu i rodbinskim vezama i o drugim vanbračnim srodstvima, pošto su odnosi između država jedino odnosi među elementima, koji određuju njihovu politiku. Politički, vojnički, geografski i historijski Sredozemno more vitalni je prostor za Italiju i kada kažemo Sredozemno more, mi tu računamo i zaliv, koji se zove Jadransko more i u kome su talijanski interesi značajni, ali nisu isključivi prema Slovenima. Zbog toga u tom dijelu već dvije godine vlada mir. Posljednja, ali osnovna i sudbonosna lozinka je ova: »Trebaju se oružati, treba povećati topove, ratne brodove, avione. Na to ćemo dati sve, pa makar stvorili tabulu rasu. Život nas uči, da kada si jak, onda si drag prijatelj, i onda te se neprijatelji boje. Jao onima, koji su goloruki.«

SVAKA SJEDNICA S MOLITVOM. Dok je dosad bio običaj, da se s molitvom otvori samo početak zasjedanja saveznoga vijeća u Washingtonu, sada je određeno, da se svaka sjednica počne s molitvom.

Iz naših krajeva

IZJAVA PREDSEDNIKA VLADE D. CVETKOVIĆA. 23. III. predsjednik vlade g. D. Cvetković, referirajući u senatu o proračunu za unutrašnje poslove, opet je govorio o hrvatskom pitanju, kao »najaktuelnijem unutrašnjem problemu« te je među ostalim kazao: »Mislim, da danas u ovoj zemlji nema više ni jednoga činioca, pa pripadao lijevi ili desnici, koji se nije jasno i odlučno izjasnio, da je pitanje sporazuma jedno prvoklasno, najznačajnije, najvažnije naše unutrašnje pitanje i da to pitanje treba riješiti sporazumom sa svim zainteresiranim stranama... Potrebno je, da ono, što smo rekli, i sve ono, što se neprekidno čuje i s ove i s one strane, da se to privede u djelo... Gospodo! Interes ove zemlje, vitalni interesi svih nas i Srba i Hrvata i Slovenaca imperativno nam nalažu, da nađemo što skorije i što brže pravilan i pravedan sporazum. Gospodo, mislim, da je krajnji momenat i da je krajnje vrijeme, da svi budemo razumni, da je krajnji momenat, da se jednom sporazumijemo, jer je to naš zajednički interes.«

SKUPNA PRIČEST ZAGREBAČKIH AKADEMIČARA. 22.—24. III. održane su u Zagrebu duhovne konferencije katoličkih studenata, koje je vodio isusovac o. dr. Karlo Grim. Uspjele su vanredno. Završene su 25. pr. mj. ujutro svečanom sv. Misom i zajedničkom sv. pričesti. Misu je odslužio i podijelio im sv. pričest hrvatski metropolit i zagrebački nadbiskup preuzv. dr. Alojzije Stepinac, koji im je na koncu održao lijep i pobudan govor. Zajedničkoj sv. pričesti pristupilo je preko 300 katoličkih studenata i studentica, što je vrlo utješno.

SENAT je 23. pr. mj., nakon dvodnevne rasprave, prihvatio državni proračun. Za nj je glasovalo 45 senatora, dok se opozicija udaljila iz senata za vrijeme glasovanja. Tako je proračun konačno izglasan i predložen kraljevskom namjesništvu na potpis te je s 1. t. mj. stupio na snagu.

OPĆA AMNESTIJA ZA ISTUPE. Kraljevski namjesnik na prijedlog predsjednika vlade i ministra unutrašnjih poslova g. D. Cvetkovića, 23. pr. mj. riješili su: 1. daje se opća amnestija za sva krivična djela istupne prirode, učinjena do 5. veljače ove godine zaključno, za čije su izviđanje i prosuđivanje nadležne vlasti opće uprave, bez obzira, da li je postupak pokrenut, ili je u toku, ili je osuda pravomoćna, a novčane se kazne ne će vraćati; 2. sva sporna pitanja riješavat će ministarstvo unutrašnjih poslova. — Ovom amnestijom amnestirano je 170 hiljada prekršaja u našoj zemlji, učinjenih naročito za vrijeme izbora i poslije izbora sve do 5. veljače. Od tih 170 hiljada 50 hiljada ih se odnosi na savsku banovinu.

Uoči Uskrsa

„Mladiću, tebi govorim: ustani!“

Uskrсна borba za duše je u punom jeku. Vjekovno neprijateljstvo dvaju tabora opet je ovih dana osobito jako i nepomirljivo. Stvo-ren je opet zbijeni front i s jedne i s druge strane. Unakrsna paljba je ponovno u svoj svojoj punini. Situacija je najozbiljnija.

S jedne su strane teorije sumnjive i nikakve vrijednosti. Pričaju o slobodi i jednakosti, govore o pravednoj i jednakoj podjeli zemaljskih dobara. Negiraju Boga i gaze svetost ženidbe. Vječnost je priča. Raja i pakla nema. Materija je prva, ona je sve.

S njima su i oni koji rasu i krv obožavaju do ludila. Sve mogu pružiti ljudima, ali slobode, pravo i ljudski shvaćene, ne! I ovi izbacuju iz škola, ureda i svega javnog i privatnog života Boga. Sveta im, jer je njihov Bog — Voda, čovjek.

Ljudski obziri odalečit će i one mlake i nejake duhovne slabice koji niti znaju, što rade i što misle, niti su svoji, nego onako kako vjetar duhne.

A na drugoj strani barikada su nosioci novijega i pravednijega

poretka prema Kristovom Evanđelju. Krist jedini može dati puninu slobode i naučiti ljude da budu puni ljubavi i pravde prema svom bližnjemu. Kada bi se svijet uredio po načelima Krista, Boga i čovjeka, nestalo bi onih gornjih deset hiljada i potlačenih milijuna.

Sve moguće teorije mogu momentano pokazati kakve rezultate, ali ne mogu zadovoljiti, ni usrećiti čovjeka.

Zato natrag izvoru sreće i blagostanja!

Ovih će se dana u nizu uskr-sne propagande prirediti nekoliko posebnih aktualnih govora za mladiće. Pa jasno je da su oni prvi na udaru. O njima ovisi sudbina naroda. Zato je borba za njihove duše najžešća i najsudbonosnija.

Mladiću, koji želi slobodu, mir, jednakost i pravdu, dodi Kristu da ti u Uskrsoj Ispovijedi i Pričesti reče: »Mladiću, tebi govorim, ustani!« (Luka, 7, 14)

Da, prijatelju, oslobodi se grijeha, budi čovjek, budi slobodan! Ustani na život!

Život Šibenika

Obredi Velike nedjelje u našim crkvama

KATEDRALA SV. JAKOVA. Cvjetnica: U 5.30 s. župska sv. Misa i pjeva se Muka. U 10 s. ujutro preuzv. biskup uz asistenciju kanonika i svećenika blagoslovlje palme i masline. Zatim procesija po trgu oko katedrale. Preko sv. Mise pjeva se Muka po Mateju. — Veliki utorak i srijeda: U 9.30 s. ujutro pjevana sv. Misa s Mukom po sv. Marku u utorak, a u srijedu s Mukom po sv. Luki. — Na veliku srijedu u 6 s. popodne pjevana »Jutarnja tmina«. Tužaljke Jeremije proroka pjevaće klerici. — Veliki četvrtak: U 9.30 s. ujutro pontifikalna sv. Misa i pričest svećenika. Posvećenje sv. ulja uz veliku asistenciju kanonika, dvanaest svećenika, dakona i subdakona. Na koncu obaviće preuzv. biskup pranje nogu trinaestorici klerika. U 6 s. popodne »Jutarnja tmina«. — Veliki petak: U 10 s. ujutro »Misa preposvećenih«. Pjeva se Muka po Ivanu. Zatim otkrivanje križa. U 6 s. popodne »Jutarnja tmina«. Prije procesije korizmeni će propovjednik održati propovijed o Muci. Zatim u 8.30 s. razvije se gradom teoforična procesija. — Velika subota: U 9.30 sati ujutro blagoslov vatre, svijetla, uskr-sne svijeće, proročanstva i blagoslov krsne vode. U 11.45 svečana sv. Misa uz pontifikalnu asistenciju preuzv. biskupa.

VAROŠKA ŽUPSKA CRKVA. Cvjetnica: U 5.30 s. tiha sv. Misa. U 10 s. blagoslov maslina, pak pjevana sv. Misa. U 12 s. svečano izloženje Svetotajstva na klanjanje za 40 sati. U 6 s. pp. propovijed i sahranjenje. — Ponedjeljak i utorak: U 5.30 s. ujutro sv. Misa, u 6 s. izloženje Svetotajstva, sv. Misa. Popodne u 6 s. propovijed i sahranjenje. — Velika srijeda: U 5 s. ujutro izloženje Svetotajstva, zatim sv. Misa, a u 12 s. blagoslov i sahranjenje. — Veliki četvrtak: U 8 s. pjevana sv. Misa i zajednička pričest; u 6 s. pp. »Gospin plač«, zatim propovijed. — Veliki petak: U 6 s. sv. Misa, Muka i otkrivanje križa; u 6 s. pp. »Gospin plač«. — Velika subota: U 5.30 s. blagoslov vatre, pepela i vode, sv. Misa, blagoslov jaja i kruha.

DOLAČKA ŽUPSKA CRKVA. Cvjetnica: U 7 s. blagoslov maslina, pak pjevana sv. Misa i Muka. — Veliki četvrtak: U 6.30 s. pjevana sv. Misa i pričest

vjernika. — Veliki petak: U 6.30 s. služba Božja i Muka. — Velika subota: U 6.30 s. blagoslov vatre, proročanstva i sv. Misa.

CRKVA SV. FRANE. Cvjetnica: Tihe sv. Mise u 6, 7 i 10.30 s., u 8 s. blagoslov maslina i pjevana sv. Misa s Mukom. — Veliki četvrtak: U 7 s. pjevana sv. Misa i pričest vjernika. — Veliki petak: Misa preposvećenih, Muka i otkrivanje Križa u 7 s.; u 3 s. pp. pjevat će se »Gospin plač«. — Velika subota: U 7 s. blagoslov vatre, uskr-sne svijeće, proročanstva i pjevana sv. Misa.

CRKVA SV. LOVRE. Cvjetnica: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10.30 s., blagoslov maslina i pjevana sv. Misa s Mukom u 9 s. — Srijeda, četvrtak i petak: U 4 s. pp. »Jutarnja tmina«. — U četvrtak: U 8 s. pjevana sv. Misa. — U petak crkveni obredi počinju u 8.30 s. — U subotu: U 7.30 s. blagoslov vatre i drugo.

CRKVA SV. DOMINIKI. Cvjetnica: U 6.45 tiha sv. Misa, u 10 s. blagoslov maslina, pak pjevana sv. Misa i Muka. U 3 s. pp. blagoslov, preko koga se pjevaju stihovi o Muci Isusovoj »Prijatelji moji«. — Veliki četvrtak: U 8 s. svečana sv. Misa. — Veliki petak: U 8 s. Misa preposvećenih. — Velika subota: U 8 s. blagoslov vatre i uskr-sne svijeće, a zatim proročanstva i sv. Misa.

CRKVA SV. LUCE. Cvjetnica: U 6.30 s. sv. Misa s Mukom. U 4.30 s. pp. blagoslov. — Veliki ponedjeljak i utorak: Blagoslov popodne u 5.30 sati. — Veliki četvrtak: U 6.30 s. sv. Misa i pričest. — Veliki petak: U 6.30 s. služba Božja. — Velika subota: U 6 s. blagoslov vatre i uskr-sne svijeće, zatim proročanstva i sv. Misa.

NOVA CRKVA. Cvjetnica: U 7 s. blagoslov maslina, pak procesija oko crkve, sv. Misa i pjevanje Muke. — Veliki četvrtak: U 7 s. sv. Misa, u 5 s. pp. »Gospin plač«. — Veliki petak: U 6.30 s. služba Božja, u 4 s. pp. »Gospin plač«. — Velika subota: U 6.30 s. blagoslov vatre i uskr-sne svijeće, a zatim sv. Misa.

CRKVA SV. IVANA. Cvjetnica: U 6 s. blagoslov maslina, pak sv. Misa s pjevanjem Muke Isusove po sv. Mateju. — Veliki četvrtak: U 6.30 s. pjevana sv. Misa i zajednička pričest vjernika. — Ve-

liki petak: U 6 s. pjevanje Muke Isusove po sv. Ivanu, otkrivanje Križa, Misa preposvećenih. — Velika subota: U 5.30 s. blagoslov vatre i uskr-sne svijeće, proročanstva, pjevana sv. Misa.

CRKVA SV. DUHA. Cvjetnica: U 5.30 s. blagoslov maslina i sv. Misa s pjevanom Mukom. — Veliki četvrtak: U 6 s. pjevana sv. Misa i pričest vjernika. — Veliki petak: U 5.30 s. služba Božja. — Velika subota: U 5.30 s. služba Božja.

CRKVA SV. NIKOLE. Cvjetnica: Sv. Misa u 8 s. — Veliki četvrtak: Sv. Misa u 7 s.

SLIKE O NOVOM SV. OCU PAPI PIJU XII. te prilikom njegova krunisanja i o njegovom grbu donosimo istom u današnjem broju, jer nam to nije bilo moguće prije iz tehničkih razloga. Molimo naše čitaoce, da to uvažavaju.

NA VELIKI PETAK u 3 s. popodne, t. j. u vrijeme, kad je Isus izdahnuo na križu, prekini rad i za nekoliko časa odaj počast i zahvalnost Otkupitelju svijeta!

PROCESIJA NA VELIKI PETAK krenut će iz katedrale u 8.30 s. uvečer. Upozoravaju se vjernici, da po običaju nažgu svijeće na prozorima svojih stanova, kuda će proći procesija, te u što većem broju sudjeluju u samoj procesiji i tim iskažu čast i ljubav svome Otkupitelju i Bogu.

POST I NEMRS U VELIKOJ SEMICI. Svakoga dana je samo post bez nemrsa, dok je u petak post i nemrs, a u subotu post i nemrs, ali samo do podne.

CRKVENI GOVORI ZA MUŽEVE. 2.—5. travnja svake večeri u 8 sati u crkvi sv. Dominika održat će se crkveni govori za muževe i odrasle muškarce. Teme govora su ove: U nedjelju 2. IV.: »Izvor našega života«; u ponedjeljak 3. IV.: »Gospodnja molitva«; u utorak 4. IV.: »Današnji brak i odgoj omladine«; u srijedu 5. IV.: »Vrela preporoda«. Dodite u što većem broju! Gospodin vas zove!

SVIM CLANICAMA »ŽIVOGA SVIJETA« javljam, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (2.—8. IV.): za što bolji uspjeh naše uskr-sne propagande, da što više naših građana pristupi uskr-snoj sv. ispovijedi i sv. pričesti — Don Ante Radić.

Razne vijesti

UGOVOR O ZAŠTITI IZMEĐU REICHA I SLOVAČKE. Objavljen je ugovor o zaštiti između Reicha i Slovačke, datiran iz Beča 18. ožujka i iz Berlina 23. ožujka 1939., a potpisan s jedne strane od Ribbentropa, a Tisoa, Tuke i Durčanskog s druge strane. U ugovoru se kaže, da su se njemačka i slovačka vlada suglasile poslije stavljanja Slovačke pod zaštitu Njemačke, da posljedice te zaštite reguliraju ovim ugovorom: Član 1. Njemački Reich preuzima zaštitu nad političkom nezavisnošću i nad integritetom teritorija Slovačke. Član 2. Radi izvršenja ove zaštite njemačka vojska ima uvijek prava da gradi i da zaposjeđa vojne ustanove u zoni između zapadne granice Slovačke i istočne padine Bijelih Karpat, Malih Karpat i planine Javornik. Slovačka vlada stavit će na raspoloženje njemačkoj vojsci potrebno zemljište. Slovačka vlada pristaje na to, da njemačke čete u Slovačkoj primaju iz Njemačke pošiljke namirnica bez naplate carine. U spomenutoj zoni njemačka vojska vrši prava vojnih vlasti. Njemački podanici, koji na osnovu privatnog ugovora rade u Slovačkoj na uspostavljanju vojnih ustanova, potpadaju pod njemačku jurisdikciju. Član 3. Slovačka vlada organizirat će svoju vojsku u uskoj saglasnosti s njemačkom vojskom. Član 4. Slovačka vlada vodit će vanjsku politiku usko povezanu s vanjskom politikom Njemačke. Član 5. Ovaj ugovor stupa na snagu odmah. Važi za 25 godina. Prije isteka ugovora obje vlade postići će sporazum o eventualnom produženju ugovora.

ZA DJECU IZ PASIVNIH KRAJEVA. Poznate su nam potrebe naših »pasivnih« krajeva, a naročito tamošnje mladeži. Onoj brinemo brigu svi mi, a i »Hrv. Radiša«, koji ih namješta u razna privredna zvanja. Tu Radišinu akciju možete potpomoci i na taj način, da se uz skore Uskr-sne blagdane poslužite samo Radišini Uskr-snim razglednicama, koje su ukusno i lijepo izrađene, a i jeftine. Dobi-vaju se kod svih većih trafika i u papirnicama, a i kod svih Radišinih organizacija u pojedinim mjestima.

SVOJ K SVOME!

Čast mi je obavijestiti gg. župnike te cij. crkvene bratovštine i samostane, da u svojoj tvornici izrađujem voštane svijeće iz najboljih voštanih surogata, koje se ne krive ni u najvećoj vrućini, lijepo gore te ne kaplju niti dime, za što imam mnoga priznanja i jamčim.

CIJENE BEZ KONKURENCIJE!
TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA NIKO JURAS-ŠIBENIK

SVOJ K SVOME!